हृदयस्थमनासन्नमकामं त्वां तपस्विनं। दयालु सर्गः १०
मनघस्पृष्टं पुराणमजरं विदुः॥१८॥ सर्वज्ञस्त्वम
विज्ञातः सर्वयोनिस्त्वमात्मभूः। सर्व्व प्रभुरनीशस्त्व
मेकस्त्वं सर्व्वरूपभाक्॥१९॥ सप्तसामोपगीतं त्वां
सप्तार्णवजलेशयं। सप्तार्चिर्मुखमाचख्युः सप्तलोकै
कसंश्रयं॥ २०॥

हृदयेति। भो भगवन् त्वामन्तर्यामितया हृदयस्थमपि न
आसन्नंअगम्यतया दूरवर्त्तिनं विदुर्जानन्ति तथा प्राप्तकाम
त्वेनाकाममनिच्छमपि ऋषिरूपेण तपस्विनं विदुतथादयालुं
दयावन्तमपि नित्यानन्दरूपतया नाघेन दुःखेन स्पृष्टं विदुः
तथापुराणमनादिमपि अजरं जरारहितं विदुः॥१८॥
सर्व्वज्ञइति। सर्व्वज्ञस्त्वं न केनापिविज्ञातस्तथासर्व्वेषां योनिः
कारण मात्मनः स्वत एवभवतिसः तथा सर्व्वेषां प्रभुरीशस्त्व
मनीश ईशहीनस्तथा एकस्त्वं सर्व्वाणि रूपाणि भजतिप्राप्नो
ति सः॥१९॥ सप्तेति। मुनयस्त्वां सप्तभिः सामभीरथन्तरादि
गीतमाचख्युर्वदन्ति तथा सप्तानामर्णवानां समुद्राणां जले
शेते तमाचख्युः तथा सप्तार्चिरग्निर्मुखं यस्य तमाचख्युः तथा
सप्तानां लोकानां भ्वादीनामेकं संश्रयमाश्रयमाचख्युः॥२०॥